

Enligt Kungl. Maj:ts beslut av den 12 oktober 1933 har från och med innevarande år vid postgirokontoret anordnats ett intressekontor för statens befattningshavare. Detta äger i viss begränsad utsträckning även förskottera skatt samt jämte skatt andra mera regelbundet förekommande personliga utgifter.

Efter tillkomsten av detta intressekontor, till vilket de vid telegrafverket anställda äga vinna anslutning, föreligga icke samma skäl som tidigare för ett särskilt understöd till skatteinbetalningskassan vid telegrafverket. Det har därför synts riksdagen önskvärt, att det utlämnade förskottet å 20,000 kronor efter hand avvecklas, och riksdagen har i anslutning härtill ansett, att tidsförlängningen för det räntefria lånets innehav bör begränsas till ytterligare högst två år, räknat från och med den 1 juli 1934.

Under återopande härav får riksdagen anmäla, att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts förevarande förslag medgivit, att telegrafstyrelsen må under en tid av högst två år, räknat från och med den 1 juli 1934, av tillgängliga medel disponera ett belopp av högst 20,000 kronor att i form av räntefritt lån tillhandahållas telegraftjänstemännens skatteinbetalningskassa i Stockholm.

Stockholm den 14 februari 1934.

Med undersätlig vördnad.

Nr 24.

Godkänd av första kammaren den 14 februari 1934.
Godkänd av andra kammaren den 14 februari 1934.

Riksdagens skrivelse till Konungen angående beredande av ytterligare medel till upprensning av norra inloppet till Fårösund m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(Statsutskottets utlåtande nr 18).

Till Konungen.

I det vid propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov i avseende å budgetåret 1934/1935 fogade utdraget av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden den 3 januari 1934 har departementschefen under sjätte huvudtiteln (sid. 152—159) omförmålt frågan om upprensning av norra inloppet till Fårösund.

I samband med behandlingen av berörda fråga har riksdagen förehaft två likalydande motioner, I: 18 och II: 32, i vilka hemställts, att vid behandling av sjätte huvudtiteln i statsverkspropositionen riksdagen ville uttala sin anslutning till vad departementschefen anfört om önskvärdheten av sprängnings- och muddringsarbetenas i Fårösund snara utförande och sin förväntan att samma arbeten fortsättas och avslutas som ett led i åtgärderna till motverkande av arbetslösheten och med anlitande av därför avsedda medel, därvid, på sätt riksdagen i skrivelse år 1931 anfört, Kungl. Maj:t borde meddela närmare bestämmelser i avseende på bottenbredd och djup för ifrågavarande farled.

I förevarande sammanhang har riksdagen jämväl behandlat en av riksdagens år 1933 församlade revisorer i deras berättelse angående verkställd granskning av statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning för tiden 1 juli 1932—30 juni 1933 under statens affärsverksamhet, § 71, upptagen fråga om upprensning av norra inloppet till Fårösund.

Enligt den plan, som låg till grund för 1931 års riksdags beslut om Fårösundsarbetena — avseende en farled med 5,5 meters genomgående djup — beräknades kostnaderna härför till 425,000 kronor, vartill böra läggas kostnaderna för tidigare utförda försöksarbeten å 65,000 kronor. På grund av vissa oförutsedda ökningar i kostnaderna för muddring och sprängning har nu vattenfallsstyrelsen ansett ett tilläggsanslag av 140,000 kronor erforderligt för arbetenas slutförande. Härvid har intet anslag begärts för avskrivningar å muddringsmaterielen; det erforderliga avskrivningsbeloppet å hittills använd materiel har av vattenfallsstyrelsen beräknats till 38,505 kronor. Inräknat försöksarbetena och nämnda avskrivningsbelopp böra alltså totalkostnaderna för farledsarbetena numera uppskattas till cirka 670,000 kronor. Till jämförelse må nämnas, att väg- och vattenbyggnadsstyrelsens tidigare plan för arbetena slutade på en kostnad av 784,000 kronor utöver ovannämnda till försöksarbeten anvisade belopp å 65,000 kronor; i avgivet yttrande över vattenfallsstyrelsens framställning rörande tilläggsanslag har emellertid av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen gjorts gällande att kostnadsskillnaden mer än väl uppvägdes av andra av vattenfallsstyrelsen hävdade men ej farledsföretaget påförda kostnader, såsom reparationer och ombyggnad av mudderverk m. m.

För egen del måste riksdagen finna beklagligt, att en så betydande utgiftsökning skall behöva uppkomma i förhållande till de vattenfallsstyrelsens tidigare kalkyler, som lågo till grund för riksdagens beslut om företaget. Önskeligt synes emellertid vara att ytterligare erforderliga medel nu ställas till förfogande så att arbetena kunna i ett sammanhang slutföras. I detta avseende må framhållas, att vattenfallsstyrelsen med hänsyn till risken av att under vinterstormarna transportera det vid Fårösundsarbetena använda enskopsmudderverket från Gotland till fastlandet har detsamma allttjämt kvarliggande i Fårösund för att efter slutförandet av farledsarbetena omedelbart låta detta komma till användning för andra arbeten å fastlandet.

Med tagen hänsyn också till vad länsstyrelsen i Gotlands län och väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anfört om vikten av att ingen inskränkning av bottendjupet 5,5 meter förekomme, har riksdagen ansett, att hela det av vattenfallsstyrelsen förutsatta medelsbeloppet, 140,000 kronor, bör ställas till förfogande. Beträffande sättet för anslags beredande må framhållas, att enligt vad riksdagens vederbörande utskott inhämtat några medel ej finnas disponibla för ändamålet på de å löpande budget anvisade arbetslöshetsanslagen. Däremot har vattenfallsstyrelsens ledning förklarar sig beredd att, i avvaktan på täckningsberedande, förskotta det erforderliga tilläggsbeloppet 140,000 kronor. Riksdagen har ansett, att denna utväg bör anlitas, varvid framdeles till behandling bör upptagas frågan om täckning av de medel, som kunna komma att förskottas.

Vad därefter angår riksdagens revisorers i ärendet framförda erinringar anser riksdagen, i likhet med revisorerna, att bland kostnaderna för Fårösundsarbetena också rätteligen böra upptagas tillbörliga avskrivningar å den använda, statens vattenfallsverk tillhöriga muddrings- och sprängningsmaterielen. Då emellertid vattenfallsstyrelsen förklarar sig i detta fall kunna — med över-

skott uppkommet på tidigare uthyrning av muddringsattiraljen — täcka erforderliga avskrivningsbelopp, synes riksdagen anledning saknas belasta budgeten med dessa ytterligare utlägg för Fårösunds företaget.

Under återopande av vad sålunda anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen medgivit, att vattenfallsstyrelsen, utöver tidigare till upprensning av norra inloppet till Fårösund anvisade anslag, må förskottsvis till nämnda arbetens slutförande disponera ett belopp av högst 140,000 kronor med skyldighet för styrelsen att hos Kungl. Maj:t anmäla nämnda förskott till ersättande från anslag, som riksdagen för ändamålet må komma att ställa till förfogande.

Stockholm den 14 februari 1934.

Med undersätlig vördnad.

Nr 25.

Godkänd av första kammaren den 14 februari 1934.

Godkänd av andra kammaren den 14 februari 1934.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i vissa delar av lagen den 12 maj 1917 (nr 189) om expropriation.

(Andra lagutskottets utlåtande nr 1.)

Till Konungen.

Genom en den 12 januari 1934 till riksdagen avlämnad proposition, nr 8, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga ett vid propositionen fogat förslag till lag angående ändring i vissa delar av lagen den 12 maj 1917 (nr 189) om expropriation.

Riksdagen har bifallit förevarande proposition, vilket riksdagen härmed får för Eders Kungl. Maj:t anmäla.

Stockholm den 14 februari 1934.

Med undersätlig vördnad.
